

mindre interessant, hvis man tager det ind i den kontekst, for det bygger vel egentlig på, at vi i juni måned fik Sundhedsstyrelsens bud på en strategi og en vidensopsamling omkring formidling og forskning i alternativ medicin.

Det havde vi ventet rigtig længe på, og det kunne måske være, fordi det ikke var særlig højt prioriteret i den etablerede lægeverden. Derfor har der, så vidt jeg er orienteret, i nogen tid siddet fire mennesker og måttet arbejde med dette meget store område alene, så jeg synes, det er glimrende, at rapporten kom.

Rapporten efterlyste så også en styrket indsats på området og formulerede ønsket om et videns- og forskningscenter meget tydeligt. Det er lige til at gå til. I den model, der ligger dér, er der jo ikke nogen, som kommer til at skulle give sig over for den anden gruppe. Set i lyset af, at der hvert år af borgerne bliver brugt 1-2 mia. kr. på alternativ medicin og behandling, kan det jo også undre, at viljen til at opprioritere det alternative ikke er til stede.

Jeg tror nok, vi alle sammen er klar over, at der findes to meget klart optrukne fronter på det område, og det er det etablerede og det alternative. I Danmark har vi ikke tradition for, at læger og alternative behandlere arbejder sammen, men hvis man nu spørger befolkningen, om det er et ønske, at man har et sådant samarbejde, vil den givetvis svare ja, for andelen af befolkningen, der anvender alternative behandlere eller bruger alternativ medicin, er støt stigende.

Hvis man i øvrigt gerne vil kunne drøfte dette spørgsmål med de ømskindede læger, vil jeg anbefale, at man siger supplerende behandlinger og supplerende medicin, for det har de et knap så anstrengt forhold til.

Det er vel også derfor, at det er de former for alternativ behandling, som de praktiserende læger beskæftiger sig med, der først bliver anerkendt og først kommer med ind i en overenskomst med Sygesikringen. Jeg vil tro, at den næste behandlingsmetode, der bliver anerkendt, er akupunktur, og efter at den er implementeret, kommer sikkert zoneterapien, for begge behandlinger er meget brugt, og der foreligger i dag et vægtigt erfaringsmateriale til støtte herfor.

Hvis man gerne vil videre med det, må der etableres en egentlig autorisation for alternative behandlere. Når det drejer sig om alternativ medicin, synes jeg nok, at brugerne mangler en redelig vejledning i den jungle, som det i reali-

teten er. Det vil kræve en oprydning, og det vil også kræve dokumentation for virkningen, og den skal firmærne naturligtvis være med til at betale. De har i hvert tilfælde en god indtjening på dette område.

Men først og fremmest bliver man nødt til at etablere en forsknings- og vidensopsamling, så der bliver dannet basis for også at få uddannelsesområdet inden for sundhedssektoren til at beskæftige sig med det. Det er vigtigt. Man må have mulighed for, at det etablerede og det alternative kan supplere hinanden til gavn for brugerne, for i dag bliver en patient af det etablerede system betegnet som ulydig, hvis patienten sideløbende vælger en alternativ behandling.

Centrum-Demokraterne ønsker området opprioriteret, og vi ser gerne et folkesundhedscenter etableret på det gamle Kommunehospital. Centret skulle rumme forskning i folkesundhed, sundhedsuddannelserne, master of public health og også gerne et videnscenter for alternativ medicin og behandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Der har været en rivende udvikling inden for det, der betegnes alternative behandlingsformer, gennem snart en årrække.

Der eksisterer ikke en håndfast definition på, hvad der skal forstås ved alternative behandlingsformer, men de fleste af os har vel en forestilling om, at det er noget, der eksisterer ved siden af det etablerede sundhedsvæsen. Den afgrænsning er heller ikke specielt klar, idet mange behandlere i det etablerede behandler-system i stigende omfang er begyndt at anvende alternative behandlingsformer som f.eks. akupunktur, massage, zoneterapi og en række andre metoder.

I Det Radikale Venstre mener vi, der bør være plads til behandlingsformer, der supplerer de eksisterende og mere konventionelle behandlingsformer, og i den forbindelse bør det understreges, at de alternative behandlingsformer på ingen måde skal ses som en erstatning for det nuværende behandler-system.

Vi synes imidlertid, det er positivt, at det etablerede behandler-system er så smidigt, at det tilpasser sig ved at anvende de former for behandling, der har en eller anden form for dokumenteret effekt. Når dette er sagt, mener vi imidlertid også, at det er en god idé med mere håndfast viden inden for området. Forsknings-